

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7203

гр. София, 15.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110148411 по описа за 2023 година

Ищецът Е. Д. .ев е предявил иск срещу ПРОКУРАТУРАТА НА РЕУБЛИКА БЪЛГАРИЯ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди като противоправното поведение на ответника се обективизира в „нарушение на правото на ЕС по дело КНОХД 1018/2019 г., което не е решено от фактическа и правна страна съгласно обвинението“ като ответникът следвало да следи съда за произнасяне в рамките на предявеното обвинение и да предприеме действия по отстраняване на този незаконосъобразен акт в осъдителните му част по непредвзети обвинения като протестира осъдителната присъда в тази част.

В исковата молба са изброени решения на съда на ЕС и правни норми, които не кореспондират с обстоятелствената част на исковата молба.

Искът е недопустим, тъй като се основава на твърдения за противоправни действия на Апелативен специализиран наказателен съд, който се твърди да не е решил делото от фактическа и правна страна съгласно обвинението. Единствено Прокуратурата на РБ може да повдига обвинения, респ. да подава протести, а от чл. 132 от Конституцията на РБ, следва, че при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер. Основанието на иска сочи на липса на надлежна пасивна процесуална легитимация по предявения иск за ангажиране на отговорността на Прокуратурата. На следващо място, искането е неоснователно и поради очевидната неоснователност на претенцията, дори и същата да се счете за допустима. В настоящото производство съдът не може да преценява основателно ли е повдигнатото на ищеца обвинение в престъпление и дали компетентния съд е решил делото от фактическа и правна страна съобразно повдигнатото обвинение и дали съдът се е произнесъл по непредявено обвинение. Гражданският съд не може да проверява законосъобразността на постановения от наказателния съд съдебен акт. Поначало в гражданския процес не може да се установява дали дадено деяние съставлява престъпление. Само когато наказателното преследване е прекратено на сочените в НПК основания (чл. 24, ал. 1 т. 2 - 5 от НПК) или е спряно на някое от основанията по чл. 25, ал. 1 т. 2 или чл. 26 от НПК, нормата на чл. 124 ал. 5 от ГПК предоставя на гражданския съд да се произнесе с установителен иск в отделен процес относно това

дали извършеното деяние е престъпление и кой е извършителят. Ако в състава на гражданския деликт е включен като елемент и фактът на извършеното престъпление, то гражданският съд, който определя гражданските последици от деянието, може да се произнесе в същото производство и по установяването на този факт ако наказателното преследване е прекратено по някое от основанията в НПК. В случая по делото липсват данни да е налице влязла в сила присъда на наказателния съд, нито са изложени фактически твърдения да е образувано наказателно производство, което впоследствие да е било прекратено, което да направи допустимо произнасянето пред гражданския съд досежно наличието на извършено престъпление.

В исковата молба са налице единствено твърдения за незаконосъобразни действия, извършени от съдии от АСНС и ВКС, който представителите на Прокуратурата на Република България следвало да отстранят. Обстоятелството, че по наказателни дела от общ характер е задължително участието на прокурор, не води до извод, че същият има задължението да следи за законосъобразността на действията на всички участници в процеса. В закона са посочени правомощията, които прокурорът има в рамките на наказателния процес и те не включват възможността последният да отстранява незаконосъобразността на действията на решаващия съд, тъй като на прокурора не са вменени такива правомощия, доколкото същият е страна в процеса, а органът, осъществяващ ръководство и контрол на производството в съдебната му фаза, е единствено съдът.

По тези съображения, настоящото производство се явява процесуално недопустимо. Недопустимостта на иска налага прекратяване на производството по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба (озаглавена „Жалба“) вх.№ 243203/30.08.2023 г. от Е. Д. П., като **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр.д. № 48411/2023 г. по описа на СРС, I-36 състав.

Определението може да се обжалва пред СГС в едноседмичен срок от връчването.

Препис от определението да се изпрати на упълномощения адв. Ю..

Съдия при Софийски районен съд: _____